

РЕШЕНИЕ

№ 774

гр. София, 11.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 53 състав,
в публично заседание на 26.01.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стефан Станчев

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **10250** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с във вр. с чл. 49 от Закона за патентите и регистрацията на полезните модели (ЗППМ). Образувано е по жалба на О. Г. С.А. (О. Г. С.А.), представлявано от адв. Б., срещу Решение от 23.09.2020 г. на председателя на Патентно ведомство (ПВ), с което е оставено без разглеждане производството по искане с вх. № 70-00-1044/27.02.2020 г. за възобновяване на производството по искане с вх. № 21330/07.03.2019 г. за признаване действието на Европейски патент № 2776394 (Х.)А. Ц. СЪЕДИНЕНИЯ КАТО L. ИНХИБИТОРИ, както и е оставено без уважение искане за възстановяване на срока, предоставен със съобщение от 09.04.2019 г. за доплащане на такси за валидизация на патента. В жалбата са изложени доводи за неправилност и незаконосъобразност на оспореното решение. Счита, че органът неправилно се е позовал на чл. 99 от АПК, тъй като Решение от 03.09.2019 г., с което производството по валидизация е прекратено, не е обжалвано пред съд, а единствено е искано обявяване неговата нищожност. Навежда аргументи за некомпетентност на административния орган. Твърди, че са налице непредвидени обстоятелства, които са довели до пропускане на срока по чл. чл.72в, ал.1 ЗППМ за заплащане на такса за публикация по отношение на патента. Моли съда да отмени процесното решение и да задължи компетентния орган да възобнови производството по валидизация на Европейски патент № 2776394, алтернативно да възстанови срока, за доплащане на такса за валидизация на патента.

Жалбоподателят- О. Г. S.A., в о.с.з., чрез процесуалния си представител, поддържа изложеното в жалбата. Представя писмени бележки. Претендира разносски по делото.

Ответникът- Председател на Патентно Ведомство, в о.с.з., чрез юриск. Т., оспорва жалбата. Намира оспореното решение за правилно и законосъобразно. В становище до съда излага подробни аргументи. Прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установено следното

Производството пред Патентното ведомство е започнало по искане с вх. № 21330 от 07.03.2019 г. за признаване действието на Европейски патент № 2776394, подадено от патентоприетеля О. Г. S.A., чрез Р. З.-К., в качеството ѝ на упълномощен представител по индустриална собственост. На 09.04.2019 г. до притежателя на горесцитирания патент, чрез представителя по индустриална собственост, е изпратено съобщение, в което е посочено, че следва съгласно чл. 1, ал. 2, т. 5, б. „б“ от Тарифата за таксите, които се събират от Патентно ведомство, да се доплати сумата от 10 лв. като за отстраняване на нередовността е предоставен двумесечен срок от получаване на съобщението. Посочената такса не е доплатена в срок, с оглед, на което е издадено Решение от 03.09.2019 г. на държавен експерт в ПВ за прекратяване на производството по искане за признаване на действието на Европейски патент № 2776394. По постъпила жалба от О. Г. S.A. е образувано производство пред АССГ с искане за установяване на нищожност на посоченото решение. На 27.02.2020 г. в ПВ от притежателя на процесния патент е постъпило ново искане с вх. № 70-00-1044, чийто предмет е възобновяване производството по искане с вх. № 21330/07.03.2019 г. за признаване действието на Европейски патент № 2776394, алтернативно възстановяване на срока, предоставен със съобщение от 09.04.2019 г. за доплащане на такси за валидизация на патента. С Решение от 12.03.2020 г. на председателя на ПВ производството по разглеждане на искането е спряно, доколкото образуваното съдебно производство по адм. д. № 813/2020 г. по описа на АССГ се явява преюдициално спрямо него. С Определение № 4791/01.07.2020 г. по адм. д. № 813/2020 г. съдът е отхвърлил искането за прогласяване нищожността на Решение от 03.09.2019 г. като е приел, че са налице предпоставките по чл. 78в, ал. 6 от ЗППМ. Като взел предвид влезлия в сила съдебен акт, административният орган възобновил производството по искане с вх. № 70-00-1044/27.02.2020 г. Приел, че искането за възобновяване на производство по признаване действието на Европейски патент № 2776394 е недопустимо, тъй като решението за прекратяване на производството е обжалвано пред съд и по делото е налице влязло в сила Определение № 4791/01.07.2020 г. Също така е счел, че не са налице предпоставките за възобновяване на срока по чл. 49 от ЗППМ, а именно особени непредвидени обстоятелства за пропускане на конкретния срок. При тези мотиви органът е издал обжалваното в настоящото производство Решение от 23.09.2020 г., с което е оставено без разглеждане производството по искане с вх. № 70-00-1044/27.02.2020 г. за възобновяване на производството по искане с вх. № 21330/07.03.2019 г. за признаване действието на Европейски патент № 2776394, както и е отказано възстановяването на срока, предоставен със съобщение от 09.04.2019 г. за доплащане на такси за валидизация на патента. Административният акт е получен на 25.09.2020 г., а жалбата срещу него е подадена на 09.10.2020 г.

Жалбата е процесуално допустима като подадена в законоустановения 14-дневен срок, от активно легитимирано лице и срещу акт, подлежащ на съдебен контрол.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган – Председателя на ПВ, на когото съгласно разпоредбата на чл. 49, ал. 4 от ЗПРПМ е предоставено правомощие да се произнася по искания за възстановяване на срока по чл. 72в. ал. 6 от ЗПРПМ. Такова искане се съдържа в постъпило в ПВ на 27.02.2020 г. писмо от ПИС, следователно за издателя на акта е било налице основание за произнасяне по него. В този смисъл не се споделят доводите на жалбоподателя относно липсата на компетентност на Председателя на ПВ да се произнесе по искането за възобновяване на производството по чл. 99 от АПК. Решението от 03.09.2019 г., съобразно разпоредбата на чл. 72в. ал. 6 от ЗПРПМ във вр. с чл. 83, ал. 2 от ЗПРПМ, е издадено от държавен експерт в ПВ. Предвид факта, че административният акт не попада сред изключенията по чл. 82 от АПК, то същият на общо основание подлежи на оспорване по административен ред пред непосредствено по-горестоящия административен орган съгласно чл. 81, ал. 1 от АПК. От изложеното следва, че именно председателят на ПВ е бил компетентен да се произнесе по искането за възобновяване на производството по чл. 99 от АПК.

Съгласно приложимата разпоредба на чл. 72в, ал. 1 от ЗПРПМ (И.. – ДВ, бр. 92 от 2020 г.) европейски патент, в който е посочена Република България, предоставя на патентоприетеля от датата на съобщението за издаването му в европейския патентен бюлетин правата по този закон, ако в тримесечен срок от тази дата се представи превод на описанието и претенциите на български език в три екземпляра и се плати такса за публикация. В ал. 6 на чл. 72в от ЗПРПМ (И.. – ДВ, бр. 92 от 2020 г.), изрично е регламентирано, че европейският патент няма действие на територията на Република България от датата на подаване на заявката, ако в тримесечния срок от датата на съобщението за издаването му в европейския патентен бюлетин, преводът не е представен и/или таксата за публикация не е заплатена, или не са изпълнени изискванията на ал. 2 и ал. 3 и недостатъците не са отстранени в двумесечен срок от уведомлението на Патентното ведомство.

В чл. 49 от ЗПРПМ е предвидена възможност за възстановяване на установените в ЗПРПМ срокове, когато са били пропуснати поради особени непредвидени обстоятелства. Според същата разпоредба молбата се подава до три месеца след отпадане на причината за пропускане на срока, но не по-късно от една година от изтичане на пропуснатия срок.

По делото не е спорно, че таксите по искане за валидизация на Европейски патент № 2776394 не са заплатени в пълен размер, тъй като патентнодържателят не е внесъл сумата от 10 лв. в двумесечния срок по чл. 72в, ал. 6 от ЗПРПМ, съобразно указанията, дадени със съобщение от 09.04.2019 г. Същевременно обаче, жалбоподателят твърди, че причината да не бъдат предприети действия по доплащане на посочената такса е нередовното връчване на съобщението, поради което същото не е стигнало до знанието на ПИС Р. З.-К.. Видно от приобщеното с административната преписка известие за доставяне от 19.04.2020 г., като получател на пратката е посочена именно Р. З.-К. в качеството ѝ на ПИС на дружеството- патентнодържател, но въпросното съобщение за отстраняване на нередовности е връчено на адв. Е. М.. Връчването е на адрес на ПИС, а отбелязването върху известието за доставяне е оформена по изискванията на чл. 5, ал.1 и ал.2 от Общите правила за условията за доставяне на пощенските пратки и пощенските колети на КРС, обн. ДВ,

бр.45/15.06.2010 г., доп., бр. 19 от 2.03.2018 г., приети по делегация от чл. 36, ал.2 от ЗПУ, в редакцията преди изменението ДВ 53/19 / от Закона за пощенските услуги и т.44, б. „а“ и б. „в“ от Общите условия на договора с потребителите на универсалната пощенска услуга и пощенски парични преводи, извършвани от [фирма] /на интернет адрес: www.bgpost.bg/, приети на основание чл. 21 от ЗПУ. Лицето, получило пощенска пратка с известие знак № 21330 на ПВ от 09.04.2019 г. се идентифицира с две имена, професионално качество и отбелязване „колега“. Приложено е пълномощно от О. G. S.A., съгласно което право да извършват от негово име и за него сметка всички необходими действия пред ПВ, свързани с процесния патент, имат Р. З.-К. и Ю. В., Ю. В. и партньори в качеството им на ПИС. Съдът приема, че връчването на уведомлението е редовно – на посочен за кореспонденция адрес, както и на лице – пълнолетно, което се идентифицира с две имена и в колегиално отношение с адресата. В административното и съдебно производство, ПИС по посоченото пълномощно не възразяват да е имало некоректно поведение от лицето, което е получило пощенск(и)те пратки.

В случая, обратната разписка съдържа име на получател, подпис и дата на връчване, а неспорим факт е, че от страна на адресата на уведомлението е проявено бездействие, което не може да се приема като непредвидено обстоятелство, за да се поддържа становището, че в производството по издаване на оспорваното решение от ответника не е обсъдена възможността по чл. 49 от ЗПРПМ. Съдът е запознат със съдебна практика по приложението на чл. 72в, ал. 1 от ЗПРПМ, която не допуска изключения при нарушение на преклузивния срок и я споделя. Въпреки това законодателят е преценил, че житейските обстоятелства предполагат възможност да се възстанови срока, в извънредни случаи, като преценката е оставена на административния орган.

В оспорваното решение, административния орган не приема приложимост на непредвидени обстоятелства. Съгласно разпоредбата на чл. 49 от ЗПРПМ именно председателя на Патентно ведомство е компетентен да вземе съответното решение за възстановяване на срока. Следва да се обърне внимание, че основание за възстановяване на срок е наличието на особени непредвидени обстоятелства, станали причина за неговото пропускане, а в дадения случай това е именно срока по чл. 72в, ал. 6 от ЗПРПМ. Правилно в процесното решение административният орган е стигнал до извода, че не са налице основания за възстановяване на срока, доколкото не е доказано твърдението на искателя, че е изпълнена хипотезата на чл. 49 от ЗПРПМ. Към самото искане като особено непредвидено обстоятелство е посочена лошата комуникация и пропуск в работата на упълномощения представител по индустриална собственост - адв. В.. Съдът не приема това възражение за основателно – в закона не се сочи вида на комуникацията между ПИС и заявителя на ЕП. Не са представени и доказателства за наличието на каквито и да било други особени непредвидени обстоятелства. Не са изтъкнати и конкретни причини, които са възпрепятствали представителя, противно на волята му, да информира титуляря на правото за констатираните нередовности и съответно да доплати дължимата сума. С оглед основанията за възстановяване на срока по цитирания по-горе чл. 49 от ЗПРПМ, за да се прецени материалната законосъобразност на решението следва да се отговори на въпроса дали изложените от жалбоподателя съображения представляват "особени непредвидени обстоятелства", станали причина за пропускане на законово определения и указан от администрацията срок.

Това са такива обстоятелства, които заявителят не е бил длъжен или не е могъл да

предвиди, не е могъл да им се противопостави, и то полагайки грижата на добър стопанин, които са станали непосредствена причина за пропускане на въпросния срок. За заявителя и за съда е без значение какви са колегиалните отношения на ПИС с лица от адреса; без значение е и през колко посредника минава комуникацията между заявител и надлежно упълномощен ПИС. В тази връзка, съдът не приема основателност на оплакванията на оспорващия. Законсъобразно административният орган е приел, че в конкретния казус отношенията между упълномощен представител по индустриална собственост и неговия клиент, доколкото не са опосредени от някакви особени непредвидени обстоятелства, са изцяло ирелевантни.

Правилно и законсъобразно в конкретния случай административният орган е посочил, че искането за възобновяване на производството по чл. 99, т.6 от АПК е недопустимо. Съгласно разпоредбата на чл. 99 от АПК основание за разглеждане на искането е именно административният акт да не е обжалван пред съд. Административният орган е стигнал до извода, че доколкото решение от 03.09.2019 г. за прекратяване на производството по искане за признаване на действието на европейски патент с рег. № 2776394. е обжалвано пред съд и по образуваното административно дело е налице влязло в сила Определение № 4791 от 01.07.2020 г. на АССГ, то искането за възобновяване следва да бъде оставено без разглеждане като недопустимо. Съгласно чл. 99, ал. 1 АПК, влязъл в сила индивидуален или общ административен акт, който не е бил оспорен пред съда, може да бъде отменен или изменен от непосредствено по-горестоящия административен орган. Разпоредбата не разграничава основанията за оспорване. Искането на прежде упълномощените ПИС е било за прогласяване нищожност на решението на ПВ от 03.09.2019 г., като в тази връзка е проведен съдебен контрол с окончателен съдебен акт. За този съдебен състав е безспорно, че това решение е било оспорено пред съда, което е отрицателна процесуална предпоставка за допустимостта на искането за откриване на процедура по реда на чл. 99, т. 6 от АПК. По изложените съображения, съдът не намира основателност на жалбата и следва да я отхвърли. При този изход на спора и с оглед своевременно направеното и доказано искане за присъждане на разноски по делото на ответника се следват такива в размер на 100 лв. за юрисконсултско възнаграждение. Така мотивиран съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалба на О. Г. S.A. (О. Г. С.А.) срещу решение от 23.09.2020 г. на председателя на Патентно ведомство (ПВ), с което е оставено без разглеждане производството по искане с вх. № 70-00-1044/27.02.2020 г. за възобновяване на производството по искане с вх. № 21330/07.03.2019 г. за признаване действието на Европейски патент № 2776394 (X.)А. Ц. СЪЕДИНЕНИЯ КАТО L. ИНХИБИТОРИ, както и е оставено без уважение искане за възстановяване на срока, предоставен със съобщение от 09.04.2019 г. за доплащане на такси за валидизация на патента.

ОСЪЖДА О. Г. S.A. (О. Г. С.А.) да заплати на Патентно ведомство сумата 100 (сто) лева деловодни разноски.

Решението може да се обжалва пред ВАС в 14 дневен срок от съобщението.

Съдия

